

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: “Τα κράσπεδα της θεϊκής μεγαλοσύνης θα τα βρούμε μέσα στη Θεία Λειτουργία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την Κυριακή 2^η Λουκά, 9η του μηνός Νοεμβρίου, επι τη μνήμη του εκ Σηλυβρίας της Ανατολικής Θράκης Αγίου Νεκταρίου, επισκόπου Πενταπόλεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου [κ. Δαμασκηνός](#) ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Πραγγί, πολύ κοντά στα παρέβρια ελληνοτουρκικά σύνορα.

Ο Σεβασμιώτατος με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα, που αφορούσε την θεραπεία της αιμορροούσης γυναίκός και την ανάσταση της θυγατρός του Ιακώβου σε συσχετισμό με τη μνήμη του Αγίου, κηρύττων τον θείο λόγο, τόνισε· «...Ἡ αἱμορροοῦσα γυναῖκα, ὁ Ἰάκειρος καί ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, μέ τόν ἰδιαίτερο τρόπο

του ὁ καθένας, «ἤψαντο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ». Αὐτό σάν σύνθημα ζωῆς μπορεί νά γίνει ἐφικτό γιά ὅλους μας. Ἡ εὕρεση τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι κάτι δύσκολο. Μᾶς χαρίσθηκε ὁ Κύριος καί μᾶς υἱοθέτησε τήν ἡμέρα πού λάβαμε τό Ἱερό Βάπτισμα. Συμπορεύεται καθημερινά μαζί μας. Μπορεῖ ἐμεῖς νά ἀπομακρυνόμεθα ἀπό τήν ἀγάπη Του μέ τίς ἀμαρτίες μας, ἀλλά Ἐκεῖνος δέν παύει νά μᾶς παρακολουθεῖ, νά μεριμνᾷ γιά μᾶς καί νά δημιουργεῖ τίς κατάλληλες προϋποθέσεις, γιά νά συναντηθοῦμε καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Ἡ αἰμορροοῦσα, ὁ Ἰάειρος καί ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος μᾶς ὑποδεικνύουν τόν τρόπο. Ἀθόρυβα, ταπεινά καί μέ ἀπέραντη ὑπομονή νά ψάξουμε γιά τόν Θεό. Μέ ἀρετή καί καθαρότητα νά Τόν προσεγγίσουμε. Μέ ἀγάπη νά Τόν ἀγγίξουμε. Τά κράσπεδα τῆς θεϊκῆς μεγαλοσύνης θά τά βροῦμε μέσα στή Θεία Λειτουργία. Στήν ἐξομολόγηση ὁ Χριστός θά σκεπάσει μέ τό ἱμάτιό Του τά λάθη μας καί θά τά σβήσει.

»Ἡ αἰμορροοῦσα θεραπεύθηκε. Ὁ Ἰάειρος ἀξιώθηκε νά ἔχει τήν ἐμπειρία τῆς ἀνάστασης. Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος μέ τήν ταπείνωση, τήν ὑπομονή καί τή συνέπεια του κράτησε τόν Χριστό ζωντανό μέσα του. Δέν ἔχασε τόν Ἰησοῦ οὔτε ὅταν ἀδικήθηκε ἀπό τούς ὑποκριτές τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε ὅταν πολεμήθηκε ἀπό τούς πλανεμένους τῆς ἐποχῆς του, οὔτε ὅταν περιέπεσε στήν ἔσχατη ἔνδεια, οὔτε ὅταν περιφρονήθηκε ἀπό τούς ἄξεστους τῆς κοινωνίας, οὔτε ὅταν ἔπρεπε νά διαχειρισθεῖ τήν ἐφηβεία καί τή νεότητα τῶν μαθητῶν του. Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος ἔζησε χριστοκεντρικά. Σάν τόν Ἰάειρο ἐμπιστεύτηκε ἀπόλυτα τόν Χριστό. Σάν τήν αἰμορροοῦσα ἔζησε ἀθόρυβα καί ταπεινά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ἡ σχέση του μέ τόν Ἰησοῦ ἦταν τόσο στενή, πού δέν μπόρεσε νά τή σπάσει καμία δύναμη, κανένας πειρασμός, καμία ἀνάγκη, καμία ἐπίθεση, καμία θλίψη, κανένα πρόσωπο...».

Το εσπέρας της παραμονῆς ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ακολουθίας του Μεγάλου Εσπερινού καί εὐλόγησε τους ἄρτους στο πανηγυρίζοντα Ἱερό Παρεκκλήσιο Αγίου Νεκταρίου Πύργου Ορεστιάδος, ὅπου ομιλῶν στο πολυπληθές ἐκκλησίασμα ἐκτενῶς ἀναφέρθηκε στις ἀρετές καί τα θαύματα του τιμωμένου αγίου.

